

Verrijzenis, wat is dat? Hoe is dat? Wat is er na de dood? Het zijn vragen, die geen antwoord krijgen. De volksmond zegt dan: 'er is nog nooit iemand teruggekeerd om het ons te vertellen'.

Wanneer iemand gestorven is, wordt op de eerste plaats het gemis aanvoeld. De overledene is er niet meer. Men voelt de leegte. Dat gevoel en de pijn die ermee samengaat, overtreffen alles. Een wereld is ingestort. Er zijn veel vragen en twijfels: waar is hij/zij nu? Is het waar dat iemand verder leeft of maken wij onszelf wat wijs? Nemen we niet onze diepste wensen en verlangens voor werkelijkheid, om daar troost in te vinden?

Blijkbaar hadden de leerlingen van Jezus dezelfde vragen. Tomas in elk geval. Hij wordt ook *Didymus* genoemd, wat 'tweeling' betekent. Tomas telt voor twee. In hem is er een tweestrijd tussen geloven in wat Jezus gezegd heeft en niet kunnen geloven omwille van het verdriet en de pijn. Geloof en twijfel in één persoon.

Is het wel Jezus zelf, die ze na zijn dood als aanwezig ervaren, die Jezus, wiens lichaam verminkt en getekend was door de foltering die Hem zijn aangedaan? Of is het inbeelding, louter herinnering, fantasie?

De leerlingen komen samen op de eerste dag van de week. Daar vinden ze 'vrede', na alles wat ze hebben meegemaakt. Daar groeit het geloof dat Jezus bij hen is. Daar helpen ze elkaar om te geloven. Belangrijk daarbij is dat Tomas niet wordt afgewezen omdat hij twijfelt en vragen stelt. Hij wordt aanvaard zoals hij is, zowel door zijn vrienden als door Jezus zelf. Zo

heeft hij Jezus ook gekend: als iemand die elke mens aanvaardt zoals hij is. Tomas krijgt de tijd om te groeien in geloof. Rouwen vraagt immers tijd. De samenkomst 'op de eerste dag van de week' speelt een grote rol. Daar breken en delen zij meer dan brood. Daar delen zij leven in alle mogelijke facetten. Daar is de verrezen Heer aanwezig.

'Dood ben ik pas als jij mij bent vergeten'. Zo wordt het gezongen. Dat is niet het verrijzenisgeloof van de evangelies. Of iemand dood is of verder leeft na de dood, is niet afhankelijk van het feit of mensen de overledene al of niet vergeten zijn. Het is een zaak van God, niet van menselijke herinneringen. Marcus schrijft: *'U zoekt Jezus, de man uit Nazaret die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, hij is niet hier'*. (Mc. 16, 6) En Petrus zegt op Pinksteren: *'God heeft hem (Jezus) tot leven gewekt en de last van de dood van hem afgenomen, want de dood kon zijn macht over hem niet behouden.'* (Hand. 2, 24)

Elke mens is als Tomas, een tweeling. Geloven in de verrijzenis gaat voortdurend samen met vragen en twijfels, zeker als er pijn is om het verlies van een dierbaar iemand. Nieuwsgierig zullen we sterven. Wie zijn vertrouwen op God kan richten en net als Tomas kan zeggen *'Mijn Heer, mijn God!'*, beseft dat het God is die leven geeft, ook na de dood. Hij heeft Jezus doen opstaan. Wij mogen er op vertrouwen dat Hij ook ons zal meenemen in dat verrijzenisleven.

Iemand zei: *'sterven, 't is toch blind, maar 't zal wel goed zijn'*.

Een van de twaalf, Tomas, ook *Didymus* genaamd, (dat betekent 'tweeling'), was er niet bij toen Jezus kwam. Toen de andere leerlingen hem vertelden: 'Wij hebben de Heer gezien!' zei hij: 'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen, zal ik het geloven.'

Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan. 'Ik wens jullie vrede!' zei hij, en daarna richtte hij zich tot Tomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!' Jezus zei tegen hem: 'Omdat je me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'

Johannes 20, 24-29

Wij danken U, God,
dat wij mogen geloven
dat Gij een God van leven zijt.

Soms is dat moeilijk te geloven,
zeker als de pijn groot is
om het verlies van een lieve medemens.

In Jezus' verrijzenis
hebt Gij ons aangegeven
dat de dood niet het einde is.

Wanneer wij samenkomen
op de eerste dag van de week,
mogen we Hem nabij weten.

Doe daar ons vertrouwen groeien
in Leven dat 'goed' is
over de dood heen.

Amen.

*In het Licht
van Gods Woord*

Tomas,

de tweeling